

taler saa meget om, at det er de smaa Ejendomme, det særligt skulde gaa ud over ved en Lov som denne, hvorefter der kommer ny Vurdering, fordi smaa Ejendomme skulde være lavt vurderede og nu netop bragtes op i en højere Klasse, vil jeg derimod indvende, at jeg tror, at netop det modsatte er Tilfældet. Jeg skulde tro, at de smaa Ejendomme her i Landet i Virkeligheden er langt rigtigere vurderede, om jeg saa maa sige, end de større, saa at Faren maaske snarere ligger noget højere oppe, i Interesser, som maaske det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) mere mener sig kaldet til at hævde og forsvare, end just de Interesser, som ligger under den Grænse, der betegnes af de større Gaardmænd her i Landet.

Men jeg takker altsaa for den Tilslutning, Udvalget har givet de Grundbestemmelser, der var i det oprindelige Lovforslag, og erklærer, at jeg kan tiltræde det Ændringsforslag, Udvalget har stillet, og som giver Lovforslaget en ny Form. Jeg skal gøre mit til at bringe Sagen i denne Form — men ogsaa kun i denne Form — igennem Rigsdagen.

Thomas Larsen: Jeg ønsker blot at gøre et Par Bemærkninger til Ændringsforslagets § 6, om de helaarlige Omvurderinger, som der foreslaas gennemført i Stedet for de hidtilværende halvårlige. Jeg betragter i og for sig dette som et Fremskridt; men jeg kunde have ønsket at gaa endnu videre i saa Henseende. Jeg hører til de Medlemmer, som i Betænkningen har gjort sig til Talsmænd for eventuelt helt at afskaffe tvungen Omvurdering; men jeg har ikke villet være med til at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen ved at stille meget vidtgaaende eller principielle Ændringsforslag.

Naar jeg nærer den Opfattelse, at de tvungne Omvurderinger godt kunde bortfalde, er det for det første, fordi disse, for saa vidt som der foregaar Udstykninger eller Ejendomssalg, er unødvendige; thi i saa Fald vil vedkommende Ejer eller Skatteyder selv forlange Omvurdering; det er han berettiget til, og det vil han ikke undlade, da det for vedkommende drejer sig om at blive fritaget for Skat; det skal man nok huske. Hvad angaar Omvurderinger, som foretages, naar der er sket Bygningsforandringer paa en Ejendom, er jeg alvorligt bange for, at disse i Virkeligheden ikke bringer Statskassen den tilsigtede Fordel. Jeg nægter selvfølgelig ikke, at Omvurderinger, hvor der er Tale om store

Byggeforetagender, kan bringe Statskassen en Indtægt, men jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at der foregaar Hundreder af Omvurderinger paa Steder, hvor der bliver foretaget en Bygningsforandring, hvor der bliver bygget f. Eks. en Svinestald eller en Smule, til en Lade. Omvurderinger, ved hvilke de Udgifter, der følger med i Form af Rejsseudgifter o. s. v., let kommer til at koste, for at nævne et Tal, 10 Kr., medens den Skat, der resulterer af Omvurderingen, kun udgør 5 Kr., maaske endnu mindre. I saadanne Tilfælde bliver der jo et direkte Tab for Statskassen. Dette er den ene Side af Sagen, den anden er den, at man har opnaaet at drille Skatteyderne med disse Omvurderinger, og det skulde man dog nødig gøre. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Finansminister, inden der kommer til at foreligge Forslag om en almindelig Revision af Ejendomsskyldloven, saa vidt muligt at indsamle Oplysninger om, hvordan det i Virkeligheden forholder sig med disse Omvurderinger, om de giver Statskassen nogen næneværdig Indtægt — selvfølgelig bortset fra almindelige Konjunkturstigninger; det er jo tvivlsomt, om saadanne bør medtages ved Omvurdering. Jeg tror, at det for dem, som til sin Tid kommer til at beskæftige sig med en almindelig Revision af Ejendomsskyldloven, vil være af Betydning at have et saadant Materiale, der muligvis kunde oplyse, om Resultatet af denne Jagt paa Skatteyderne i Virkeligheden er Krudtet værd.

Jørgen Jensen: Der er sagt fra flere Sider, at dette Lovforslag ikke tager Sigte paa nogen almindelig Revision af Ejendomsskyldloven. Denne Udtalelse ønsker jeg at understrege, thi hvis vistod overfor en saadan, vilde utvivlsomt adskillige andre Bestemmelser være blevet taget op til Revision, blandt andet ogsaa Fradragsbeløbet, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) ønsker forhøjet. Heroverfor vil jeg anføre, at naar man i Udvalget er blevet staaende ved de 2,500 Kr., er det for det første, fordi her er Tale om en Lejlighedslov, og for det andet, fordi det var dette Beløb, Venstre med Tilslutning af andre Partier i 1910 foreslog som skattefrit Beløb, endelig ogsaa, fordi man overfor de Krav, der er rejste fra Venstres Side ved denne Sags Behandling, har mødt Imødekommenhed fra den anden Side; man mente derfor at maatte resignere overfor et eventuelt Ønske om at gaa videre med Hensyn til Fradragsbeløbet, og navnlig mente man at maatte resignere under Hensyn til Finans-